පුරා වර්ෂයක් ඉන්දියා දේශයේ නැව් තොටින් නැව් තොටට ගොඩ බැස වෙළඳ බඩු පටවාගෙන එංගලන්තයට පෙරළා යාතුා කරන ගමනේ දී අපගේ නෞකාව වණ්ඩ කුණාටුවකට අසු විය. ඉන්දියා සාගරයේ බෙංගාල සමුදුවංකය අති බිහිසුණූ බවට පත් කළ මෙම වණ්ඩමාරුතය කොතරම් අකාරු, ක වී ද යත්, නෞකා කීපයක් ම මුහුදු බත් විය. අපගේ නෞකාවටද මෙම අවාසනාවන්ත ඉරණම අත් වන්නට පුථම අපි නැවේ මහ කුඹය කපාලීමු. මේ හේතුකොට ගෙන මුහුදු රකුසාගේ මුව වැටියෙන් බේරී ගන්නට අපට පුඑවන් වුවද, මහ කුඹයක් නොමැතිව ඉදිරි ගමන යාම, කළ නොහැකි දුෂ්කර කාරෳයක් විය. එහෙයින් ලංකාද්වීපයේ, කොට්ටියරම් වරාය විපතට පත් අපට පිහිට වෙනියි විශ්වාස කරන ලදී. එහෙයින් රෙදිපිළි ද රැගෙන අපගේ නෞකාව කොට්ටියරම් වාරයට යා යුතු බවත්, නැවට කුඹයක් තනා ගන්නාතුරු අප එහි වෙළදාම් කළ යුතු බවත් ෆෝර්ට් සැන්ට් ජෝර්ජ් හි බිතානි වෙළඳ නියෝජ්ත තැන්පත් තෝමස් වෙම්බර්ස් මහතා අපට දන්වා සිටියේ ය. මේ අනුව, අහිනවයෙන් කුඹයක් තනා ගන්නාතුරු වෙළහෙළදාම් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හැකි තරම් බඩු හාන්ඩ ද රැගෙන අපි ලංකාද්වීපයේ වෙරළට ගොඩ බැස්සෙමු.

නෞකාව වාරයේ රඳවා වෙරළට පැමිණ අනුකුමයෙන් රට මැද්දට ගමන් ගත් අපට පෙනුණේ මෙහි වැසියන් අප කෙරෙහි ලජ්ජාසහගත කුලැටි ගතියකින් හා අවිශ්වාස කටයුතු හැඟීම්වලින් පසුවන බව ය. පුදුමයක් නැති වෙළඳ ගනුදෙනු සඳහා අපේ ජාතිය මේ දිවයිනට ගොඩ බට පුථම අවස්ථාව මෙය බැවින් මෙහි ජනතාව අප අවිශ්වාස කටයුතු තැනැත්තන් හැටියට සැළකීමේ පුදුමයක් නැති. අපි කොට්ටියාරම් වාරයේ නැංගුරම් ලා නැවේ සිට සිතුණු සිතුණු කවර මොහොතක වුව ද දිවයිනට එන්නට පරුදු වීමු. ගම් මැද්දේ ඇවිද්දෙමු. මෙසේ විසි දවසක් පමණ ගතවන විට අප සමග මිතු වූ එගම් වැසියෝ අපට ඉතා කාරු, කව සලකන්නට පටන් ගත්හ. අපට කිසිදු අනවරයක් නොසිදුවන බව හා අප හැම දෙන සාදරයෙන් පිළිගැනුණු බව මෙම පුදේශයේ පාලක නිලධාරියා අපට සැලකර සිටි බැවිත්, අපි සිත් සේ දවස් ගත කළෙමු. අපේ මුදල්වලින් අපට අවශා ආහාර පානාදිය ගන්නට ද අපට පුළුවන් විය.